

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

Nr 58

Wydawnictwo i Redakcja „Kurjer Częstochowski”
Częstochowa, Adm. Huter Allee 52, tel. 2.45 i 22.49
Konto pocztowo-czekowe: Warszawa 658.
Dla ogłoszeń obowiązuje cennik Nr. 1.

Częstochowa, czwartek 9 marca 1944 r.

Wychodzi sześć razy na tydzień. Abonament miesięczny wynosi zł 6.— (prócz tego porto 72 gr.).
Zamówienia przyjmowane są przez wszystkie Urzędy Pocztowe w Gen. Gub.

Rok VI.

Czarny dzień lotnictwa USA

Gigantyczna bitwa powietrzna zakończona klęską Amerykanów

BERLIN, 8 marca. — Agencja „Telepress” dowiaduje się następujących szczegółów o gigantycznej bitwie powietrznej, jaka rozegrała się w poniedziałek w południe nad obszarem, rozciągającym się na kilkaset kilometrów, a mianowicie pomiędzy wybrzeżem holenderskim a przedmieściami Berlina:

Strona niemiecka oczekiwała ataku silnych formacji bombowców amerykańskich albo wiodących do dłuższego czasu prób formacji amerykańskich, zmierzających do zaatakowania Berlina, nie udało się. — W późnych godzinach przedpołudniowych dnia wczorajszego formacje bombowców amerykańskich pojawiły się nad wybrzeżem holenderskim, pod silną osłoną licznych samolotów myśliwskich, objerając kierunek lotu wprost na stolicę Rzeszy. Od godziny 11,30 najsilniejsze eskadry niemieckich samolotów myśliwskich i niszczytelkich bezustannie atakowały aparaty amerykańskie. Warunki atmosferyczne pozwoliły na wprowadzenie do akcji znacznych sił obronnych, przygotowanych na tym obszarze przez niemiecką obronę przeciwlotniczą. Tylko na kilku lotniskach, stanowiących bazy operacyjne niemieckich samolotów myśliwskich, silna mgła uniemożliwiała start.

Liczbą samolotów niemieckich, które wystartowały do akcji obronnej, była jednak tak wielka, że — jak to podkreśla się w Berlinie — zaniechano nawet ściągania rezerw. Bombowce amerykańskie szybowały na bardzo znacznej wysokości. Z obydwu stron, a również z góry, osłaniała je silna eskorta samolotów myśliwskich. Ową pułap, utworzony z myśliwców, stanowił pierwszy cel dla lotników niemieckich, atakujących zbliżające się formacje amerykańskie. Eskadry niemieckie wdarły się do centrum formacji amerykańskich. Doszło przy tym do zaciętych walk powietrznych, w toku których rozegrały się bardzo liczne pojedynki lotnicze.

Podczas kiedy części niemieckich formacji myśliwskich koncentrowały swe ataki na bombowce amerykańskie, na wysokości 2.000 metrów rozgrywały się bezustannie starcia powietrzne z głównymi formacjami alianckiej eskorty myśliwskiej. Walki przybierały stale na intensywności, przy tym operacje niemieckich lotników myśliwskich miały nadzwyczaj poniosły przebieg i nosiły prawie charakter manewrów. Tym należy sobie tłumaczyć fakt, że trzy czwarte ogólnej liczby zestrzelonych bombowców amerykańskich uniemożliwiono jeszcze przed dotarciem do celu, tak, że pierwsze dwie fale bombowców nie zdolały dolecieć w zwartych formacjach nad rejon, który zamierzano zaatakować.

Jednocześnie w wielkim stopniu przyłączyły się do walk również baterie dział przeciwlotniczych, rozlokowane na całym obszarze Niemiec północno-zachodnich i środkowych. Ogień artylerii przeciwlotniczej w pasie obronnym wokół Berlina wzmógł się do nieprawdopodobnej prostoprostu intensywności. Ze względu na silną obronę niemiecką próba koncentrycznego ataku na Berlin nie miała szans powodzenia. W chwili, gdy samoloty amerykańskie próbowały dotrzeć nad pewne ważne obiekty, zaatakowano je tak energicznie, że nie zdolały one wyrządzić żadnych szkód wśród tych celów. Stwierdzono, że szkody, powstałe w stolicy Rzeszy, nie są w ogóle godne wzmianki. Nieudany ten atak należy uważać jako jeden z najmniej znaczących nalożonych, jakie w ogóle przeżył Berlin. Niezliczone serie bomb spadły na otwarte pola.

Również podczas odlotu formacji amerykańskich siły niemieckiej obrony przeciwlotniczej ponownie zaatakowały eskadry amerykańskie, które, obracając kierunek zachodni, czyniły wielkie wysiłki, aby możliwie jak najszybciej dotrzeć z powrotem do swych baz. Jeszcze nad terytorium Holandii, w bezpośrednim sąsiedztwie morza, doszło do ostatniej intensywniej wielkiej bitwy powietrznej. Niemieckie samoloty myśliwskie ponownie przypuściły gwałtowny atak na zdiesiątkowane już silnie formacje bombowców.

W ciągu całego popołudnia i wieczora stale nadechadzały do Berlina nowe raporty o starciach bombowców amerykańskich. Iżony, które bardzo dokładnie badano, a które częściowo ustalały specjalne komisje, pozwoliły stwierdzić już w godzinach wieczornych dnia wczorajszego, iż obrona niemiecka odniosła nadzwyczajny sukces. Już we wtorek wieczorem było pewnym, że zestrzelono ponad 100 czteromotorowych bombowców amerykańskich. Tym samym wiec alianci ponownie stracili przeszło 1.000 ludzi personelu lotniczego. Cyfry, w międzyczasie potwierdzone przez niemiecki komunikat wojenny, dają plastyczny obraz nowej klęski, poniesionej przez lotnictwo północno-amerykańskie w walce z niemieckimi aparatami myśliwskimi.

Straty po stronie niemieckiej — jak to podkreślają niemieckie kółka wojskowe — są niezwykle niskie. Wzięci do niewoli członkowie załóg bombowców amerykańskich oświadczyli, że przebieg akcji stanowił dla nich zupełną niespodziankę. Podczas planowania niedalego nalotu na Berlin — jak zeznali — zapewniono ich, że formacje bombowców będą chronione przez silne eskadry alianckich samolotów myśliwskich. Poza tym liczyli oni na silną osłonę chmur. Piloci amerykańscy potwier-

dził fakt, że chmary myśliwców niemieckich bez ustanku wylały ich w walki. Byli oni szczęśliwi, iż wyszli z życiem z tej bitwy. Akcje obrony niemieckiej określili piloci amerykańscy jako „piekło nad Berlinem”.

Jeszcze 50 maszyn „cichych strat”

BERLIN, 8 marca. — Wczorajszy dzienny atak samolotów amerykańskich na stolicę Rzeszy przemienił się w katastrofę dla Amerykanów. Myśliwce niemieckie, powracające do kraju, oświadczyły, że droga z Anglii do Berlina już teraz obficie pokryta szczątkami rozbitych, względnie zestrzelonych bombowców Stanów Zjednoczonych, otrzymała wczoraj 140 nowych punktów wytycznych, w postaci zestrzelonych bombowców i myśliwców Stanów Zjednoczonych. Straty te nie są jednak jeszcze ostatecznym wynikiem poniedziałkowej bitwy powietrznej. Rzeczonawcy wojskowi dochodzą do rezultatu wyższego

o 40%, a mianowicie na podstawie następujących faktów:

1) Na terytorium szwedzkim i na innych obszarach nordyckich przymusowo lądowało 10 bombowców.

2) Sygnały SOS maszyn Stanów Zjednoczonych, które spadły na różnych obszarach Morza Północnego, dowodzą, że co najmniej 19 dalszych maszyn znajduje się w niebezpieczeństwie zatopienia, ponieważ z powodu uszkodzeń lub braku benzyny wpadły do morza.

3) Myśliwce niemieckie, które ścigały maszyny amerykańskie aż do ich bezstartowych w wschodniej Anglii, doniosły o licznych wypadkach przymusowego lądowania na odkrytym polu i płonących maszynach w portach lotniczych.

Ogółem tuższej rzeczonawcy wojskowi obliczają „ciche straty” na około 50 maszyn. W związku z tym łączne straty podwyższyły się do 190 bombowców i myśliwców Stanów Zjednoczonych, co oznacza zmniejszenie się personelu latającego o około 1.400 ludzi.

Sytuacja na froncie wschodnim

Sowieci ubyło znowu 158 czołgów

BERLIN, 8 marca. — Z dobrze poinformowanego źródła dowiaduje się agencja „Telepress” następujących szczegółów o „walkach” na froncie wschodnim:

W ośrodku wielkiej walki obronnej na froncie wschodnim znajdowała się również i w dniu 8 marca wielka bitwa, która toczy się od dwóch dni na zachód od Zweniigorodka i na południe od Szepetówki, jak również na północ od Płoskirowa. W przeciwnieństwie do niesłychanej wielkiej siły i obrymego użycia materiału z pomocą której usiłują bolszewicy forsować tutaj swą ofensywę, podrażną tylko rolę grają walki na południe, na południowy zachód i na północny zachód od Krzywego Rogu, po obu stronach autostrady ze Smoleńska do Orszy, na południowy wschód od Witebska, jak również pod Pskowem i Narwą, jakkolwiek i tutaj były walki uporczywe i zacięte.

Charakterystycznym znamieniem dnia wczorajszego były niesłychanie wysokie straty, jakie ponieśli bolszewicy w czołgach. Według dotychczasowych meldunków — stracili Sowieci we wszystkich akcjach bojowych na froncie wschodnim co najmniej 158 czołgów, z tego część naj-

wieksza w rejonie masowej swej ofensywy na skrzydle południowym. Zdobyto lub też zniszczono ponadto 56 dział ciężkiego kalibru z czego 29 na samym tylko terenie na północ od Płoskirowa. Również i straty, jakie bolszewicy ponieśli w samolotach, były niezwykle duże, zważywszy stosunkowo nie liczne ich użycie. Stracono ogółem 45 maszyn sowieckich, przy stracie dwóch niemieckich samolotów. Z tej liczby myśliwców fińskich i fińska artyleria przeciwlotnicza straciły same 14 samolotów w czasie bolszewickiego ataku lotniczego na Kotka, podczas gdy masa, składająca się z 31 pozostałych maszyn, zniszczona została nad rejonem ofensywy bolszewickiej na reszcie frontu wschodniego.

Obrazując ogólne położenie wojenne, uprawnione jest, jak dotąd tak i nadal, stwierdzenie, że wbrew użyciu potężnej masy ludzi i materiału, nie udało się Sowiecom przełamać obrony niemieckiej. Natomiast w czasie napierania Sowieców w głąb głównej niemieckiej linii bojowej zostali oni kilkakrotnie uderzeni nagłymi wypadami niemieckich sił pancernych, a daleko naprzód wysunięte kłny atakujące bolszewicy zostały potężnie rozgromione.

71.000 ton alianckiego tonażu na dnie

Zestrzelono 140 samolotów Stanów Zjednoczonych

Z GŁÓWNEJ KWATERY FUHRERA, 8 marca. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 7 marca:

Z obydwu stron Krzywego Rogu nasze wojska także wczoraj w uporczywych walkach odparły gwałtowne ataki bolszewików, hańdź też powstrzymały je w punktach wlamania.

W rejonie Zweniigorodka i Szepetówki ciężkie walki trwają z niezmniejszoną intensywnością. Silne ataki nieprzyjacielskie następowały na przemian ze zdecydowanymi przeciwdzierzeniami naszych dywizji na napierające sowieckie czołgi i zaczepne. Zniszczono przy tym jedynie na południu od Szepetówki 41 nieprzyjacielskich czołgów i 29 dział.

Nad autostradą Smoleńsk — Orsza bolszewicy na wąskim froncie kontynuowali swoje próby przełamania, dokonywane w kilku falach zaczepnych. Załamy się one po zaciętych walkach Nieprzyjacieli stracił przy tym 22 czołgi.

Także na północ od Pskowa i koło Narwy załamy się ataki zaciętych opr naszych grenadierów i samolotami bliskiego wsparcia. Własne przedwzrostki miały przebieg skuteczny.

Na Dalekiej Północy strzelcy górscy armii lądowej i oddziałów SS odparły na odcinku Louhi kilka ataków nieprzyjacielskich, wśród wysokich, krwawych strat dla Sowieców.

Na frontach włoskich panowała wczoraj ożywiona obustronna działalność oddziałów zwiadowczych i wypadowych.

Atak formacji bombowców północno-amerykańskich na stolicę Rzeszy w godzinach południowych dnia wczorajszego przyniósł szczególnie wielki sukces siłom naszej obrony przeciwlotniczej. Bezplanowo zrzucono bomby trafily kilka dzielnic mieszkalnych w rejonie Wielkiego Berlina. Zniszczono 140 samolotów nieprzyjacielskich, w czym 118 czteromotorowych bombowców.

Formacja samolotów niszczytelkich, pod dowództwem majora Koglera, odznaczyła się przy tym szczególnie.

Szybkie niemieckie samoloty bojowe zaatakowały obiekty w Anglii południowej. Jednostki ubezpieczające marynarki wojennej zatopły w godzinach porannych dnia dzisiejszego w rejonie morskim koło Wmuiden, w toku uporczywych potyczek, dwa ścigacze brytyjskie trzeci uszkodzili, dwa ścigacze brytyjskie trzeci uszkodzili, tak ciężko, że należy się liczyć z jego ztonięciem, a na trzech dalszych ścigaczach wzniciły pożar. Właśnie jednostki w pełnej liczbie powróciły do swych baz.

Łodzie podwodne, w toku zaciętych walk z konwojami nieprzyjacielskimi i silnie ubezpieczonymi, pojedynczo i plynącymi stacjami, zatopły na Atlantyku i Oceanie Indyjskim 12 statków, o łącznej pojemności 71.000 ton.

Oceaniczny zasięg łodzi Dönitza

BERLIN, 8 marca. — Na marginesie podanego w niemieckim komunikacie wojennym zatopienia 12-ty wypełnionych materiałami statków alianckich, o łącznej pojemności 71.000 ton, przez niemieckie łodzie podwodne na Atlantyku i na Oceanie Indyjskim, pisze kapitan marynarki Hansen, że podane ostatnio do wiadomości zatopienie 71.000 ton tonażu alianckiego dowodzi niekwestionowanie, prowadzonej przez niemiecką broń podwodną przeciwko alianckiej żegludzie morskiej oraz z tonażem handlowym, jak również z tonażem ubezpieczającym alianców. Właśnie w ostatnim czasie zatopiono liczne jednostki konwojujące, m. in. kontrtorpedowce, korwety i fregaty.

Tereny operacyjne na Atlantyku i na Oceanie Indyjskim, jeżeli się przy tym uwzględni uzyskane dopiero niedawno zatopienia koło Nettuno i wysp Balearów, wskazują niedwuznacznie na oceaniczny zasięg operacji bojowych niemieckich łodzi podwodnych, które pomimo o wiele cięższych i trudniejszych warunków walki mogą pochwalić się nowymi sukcesami. Dla alianców ubezpieczenie dróg morskich na tych przestrzeniach oceanicznych jest różnorodnie z koniecznością rozdzielania i rozpoznawania swych morskich sił ubezpieczających, spośród których, jak już wspomniano na wstępie, właśnie w ostatnim czasie zatopiono wiele jednostek.

Wskutek tego można przypuszczać całkiem słusznie, że alianci odczuwają dotkliwy brak jednostek ubezpieczających floty wojennej.

Znamienne oświadczenie Knoxa

SZTOKHOLM, 8 marca. — Według doniesienia agencji „Reuter” z Waszyngtonu, minister marynarki Knox oświadczył wczoraj na konferencji prasowej, że również w przyszłości należy się liczyć z wojną łodzią podwodnymi. Niemieckie łodzie podwodne mogą w każdej chwili podjąć nowe ataki. Należy się liczyć nieustannie z możliwością jakiegos niepodziwanego ataku. „Niemcy posiadają w rezerwie potężną ilość łodzi podwodnych.”

„Fabrykacja bohaterów”

BERLIN, 8 marca. — O niezwykle trudnej sytuacji, w jakiej znalazła się armia rosyjska w związku z potwornymi stratami, świadczy informacja, zamieszczona przez „Berliner Börsen Zeitung” w korespondencji jednego ze sprawozdawców wojennych.

„Pomimo terenowych postępów swej ofensywy, Sowieci odczuwają bardzo dotkliwie niesamowitą skuteczność niemieckiej taktyki wyszczególnienia. Toteż starają się wszelkimi sposobami przeciwdziałać jej. Niejednokrotnie czują nawet swą niższość wobec niemieckiej taktyki obronnej, przy czym różnice te starają się przy każdej sposobności wyrównać masą.”

W ostatnim czasie, idąc za przykładem swoich plutonowych i oddziałowych, wyznaczają, oprócz orderów i odznak honorowych, także premie pieniężne za nadzwyczajnie w ich mianowaniu czyni. I tak dla dowódcy ciężkiego działu szturmowego, który potrafił uniemożliwić jednego niemieckiego „Tyrusa”, wyznaczono premie w wysokości 1.000 rubli. Każdy żołnierz w obsługu działu otrzyma 500 rubli. Kto zaś pochwałili się zniszczeniem 4-ch „Tyrusów”, ma poza tym otrzymać tytuł „bohatera Związku Sowieckiego”.

Jak donoszą z Londynu, rząd brytyjski zerwał również stosunki z rządem argentyńskim.

